

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra BIRGITTES SKÆBNE (1888)

Citation: Schandorph, Sophus: "Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904*, 1904-05, s. 458. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph06-shoot-idm139751828640464/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det gamle Apotek - Birgittes Skæbne. - 1904

— Saa — hvad Fanden er det for noget Skidt? . . . Det er jo hugget Brænde.

— Ja, det vilde være retfærdigt, om det knuste baade mit og Dit Hoved.

— Det er jo ikke Favnembrænde, saa det kan det jo ikke gøre . . . Hvorfor vilde det være retfærdigt? . . . Og hvorfor smider Du Dig ned her ude mellem Brændet? Hvad? . . . Birgitte! Det er dog djævløbændt, at Fruentimmer aldrig vil svare en, naar de ere arrige . . . Hvad? . . . Er det en Manér at ligge her og rode?

— Er det en Manér at lære et Barn saadant noget, som det, Du lærte hende før?

— Jeg? Kan jeg gøre ved, at han, Moses har digtet . . . eller . . . ; jeg véd s'gu ikke . . . har faaet dikteret de 10 Bud? Og hvad kommer det Dig ved?

— Hvorfor tror Du . . . at hele Verden tror paa de 10 Bud?

— Hele Verden? . . .

— Ja.

— Hm! . . . Ja, her i Evropa . . . ja . . . men Kineserne f. Eks.!

— Ja, hvad vedkommer det mig, hvor Du har været henne? Alle kristne Folk tror paa dem. Og enhver Overtræder af dem gaar det ilde.

— Mon? spurgte Louis tankfuldt. Lad mig se!

Han gennemgik Budene i sin Hukommelse. Da han kom til Nr. 6, stoppede hans indre Opramsning. Han mumlede:

— Ja, men saadant noget kan man ikke gøre ved, Birgitte . . . Og det syvende: Du skal ikke stjæle . . . hvad?

Birgitte gav et Skrig fra sig.

— Men jeg har stjaalet, Louis . . . jeg har stjaalet.

Han hørte hendes Hoved falde mod Brændet med en tør, kort Lyd. Han famlede efter hende, vilde rejse hendes Hoved. Hun stred imod.

— Ja, men halloj . . . Birgitte! Det har jeg ogsaa . . . Gu' har jeg saa. Det havde jeg rent glemt. Mens jeg var Skibsdreng og kogte Mad for Kaptejnen, saa neglede jeg mange Gange et Kyllingelaar . . . for man blev ked af de Ærter og alt det salte Væsen . . . eller et Stykke Andebryst . . . og Du . . . Birgitte . . . sid nu lidt ordentlig og stille . . . Og sommetider huggede jeg en Flaske gammel Rom . . . Men en Flaske Vin . . .